

BOTTEN ur **EN MIDSOMMARNATTSDRÖM** av William Shakespeare *Botten vaknar.*

BOTTEN

Säg till när mitt stick kommer så ska jag svara. Nästa är ”Skönaste Pyramus”. *Gäsp*ar Kvitten! Flöjt! Snut! Magerman! Helvete också – de har smitit iväg och låtit mig ligga kvar här och sova!

Jag har haft en sån märklig syn. Jag har drömt nånting som ingen människa kan fatta vad det var för nånting. Man skulle kunna vara en riktig åsna om man försökte tyda den drömmen. Jag tyckte jag var – ingen människa kan säga vad. Jag tyckte jag var och jag hade – nej, bara en komplett narr skulle försöka säga vad jag tyckte jag hade. Ingen människas öga har hört och ingen människas öra har sett och ingen människa har smakat med sin hand eller begripit med sin tunga eller berättat med sitt hjärta vad det var för en dröm. Jag ska få Kvitten att skriva en ballad om den här drömmen. Den ska heta ”Bottens dröm”, för den har ingen botten; och sen ska jag sjunga den när vi spelar för hertigen, alldeles mot slutet. Ska den gå hem ordentligt är det bäst att jag sjunger den när hon dör.

Ut.